

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **nezl. D. M.**, zastoupeného zákonnou zástupkyní O. M., bytem tamtéž, právně zastoupeného Mgr. Filipem Petrášem, advokátem se sídlem Zlín, Sokolská 418, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/36, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.2.2013 č.j. MPSV-UM/7437/12/9S-MSK, sp. zn. SZ/845/2012/9S-MSK, o nároku na příspěvek na péči,

t a k t o:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 20.2.2013 č.j. MPSV-UM/7437/12/9S-MSK, sp. zn. SZ/845/2012/9S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR rozhodlo o odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 29.5.2012 č.j. 7140/2012/TRI, jímž nepřiznal žalobci příspěvek na péči tak, že odvolání zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo. Žalovaný své rozhodnutí opřel o posudek posudkové komise MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která došla dne 7.8.2012 k závěru, že u žalobce nešlo o osobu do 18-ti let věku, která se podle ust. § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách, ve znění zákona č. 366/2011 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný nedostatečně zjistil stav věci tím, že nezohledňoval nové lékařské zprávy a posudky o zdravotním stavu žalobce. Neuplatnil tak zásadu vyšetřovací vzhledem k tomu, že neprovedl důkazy navrhovanými lékařskými zprávami a posudky a neprovedl výsledky konkrétních ošetřujících lékařů, kteří jsou jediní schopni podat odpovídající zprávu o zdravotním stavu žalobce. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné také proto, že žalovaný nedostatečně odůvodnil a nedefinoval to, že žalobce není neschopen zvládat alespoň tři základní životní potřeby. Další pochybení spatřuje žalobce v tom, že si žalovaný nezajistil aktuální zdravotní dokumentaci a že jednostranný záznam o zdravotním stavu žalobce poskytuje správnímu orgánu pouze předběžnou informaci o věci a nelze jej považovat za důkazní prostředek. Proto měl žalovaný použít i svědeckou výpověď lékařů, aby byl bez pochyb zjištěn zdravotní stav žalobce. Dokazování rovněž nemůže spočívat pouze na úředních záznamech, je-li možné vyslechnout svědka, přičemž žádná ze shora uvedených listin nemůže nahradit svědecký výsledek. V této souvislosti poukázal žalobce na rozsudek NSS ze dne 22.1.2009 č.j. As 96/2008 (poznámka soudu - zřejmě měl žalobce na mysli sp. zn. 9As 96/2008)-115. V závěru žaloby žalobce vytýkal žalovanému, že se s námitkou podjatosti členů posudkové komise MPSV ČR vypořádal pouze tak, že konstatoval, že nejsou jako úřední osoby vyloučeny z projednávání věci účastníka řízení bez toho, že by své rozhodnutí jakkoliv odůvodnil a „toto je tudíž rovněž nepřezkoumatelné“.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného 20.2.2013 č.j. MPSV-UM/7437/12/9S-MSK, sp. zn. SZ/845/2012/9S-MSK, obsahem připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, správním spisem Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě sp. zn. 348/2012/TRI, lékařskou zprávou MUDr. M.B. ze dne 31.10.2012, MUDr. M. J. ze dne 12.2.2013, psychologickým nálezem Mgr. G. Z. bez uvedení data, pedopsychologickým vyšetřením ze dne 11.6.2012 MUDr. M.B. a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Napadené rozhodnutí přezkoumal krajský soud v mezích žalobních bodů k datu vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně, jakož i ze správního spisu žalovaného, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce uplatnil žádost o příspěvek na péči dne 4.1.2012. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje záznam ze sociálního šetření ze dne 11.1.2012, posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti ze dne 7.3.2012 a rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě ze dne 29.5.2012, jímž žalobci nebyl přiznán příspěvek na péči. Podle posudku OSSZ ve Frýdku-Místku ze dne 7.3.2012 nebyl žalobce považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Podle tohoto posudku potřebuje žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při oblékání a obouvání, tedy nezvládá jednu základní životní potřebu. Na základě tohoto posudku vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 29.5.2012, kterým žalobci nepřiznal příspěvek na péči. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal prostřednictvím zákonné zástupkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. Co se týče správního spisu žalovaného, jeho obsahem jsou lékařské zprávy poskytnuté zákonnou zástupkyní nezletilého žalobce a zejména posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 7.8.2012. Z tohoto posudku krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela posudková komise z posudkového spisu OSSZ Frýdek-Místek, zdravotní dokumentace žalobce od ošetřující lékařky MUDr. M. J. a lékařských nálezů zaslaných zákonnou zástupkyní žalobce, jakož i ze sociálního šetření provedeného úřadem práce ze dne 11.1.2012. V případě žalobce se jedná o ADHD syndrom těžkého stupně s poruchou pozornosti, aktivity a impulzivitou, recidivující infekty dolních cest dýchacích, o průměrný intelekt v nerovnoměrnosti ve vývoji a lehkou dyslálii. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobce nezvládá jednu základní životní potřebu, a to péči o zdraví, kde rozsah péče druhé fyzické osoby překračuje běžně poskytovanou péči u dítěte stejně starého. Na rozdíl od posudku lékaře OSSZ ve Frýdku-Místku nehodnotí jako nezvládané oblékání, kde dohled a dopomoc vyplývá z věku dítěte, obdobně jako u ostatních potřeb. Dne 14.9.2012 podala posudková komise MPSV ČR na žádost žalovaného doplňující posudek, v němž se měla vyjádřit k psychologickému nálezu Mgr. Z. ze dne 1.8.2012 a k písemnému vyjádření zákonné zástupkyně žalobce. K dodatečně předloženému psychologickému nálezu posudková komise uvedla, že znovu zvažovala potřebu dopomoci u jednotlivých životních potřeb dítěte s ohledem na jeho zjištěný zdravotní stav, a že problémy u něj jsou především výchovné při poruchách chování. Nezletilý žalobce je normálního intelektu a motoricky odpovídá věku. Potřeba dohledu a dopomoci vyplývá právě z věku dítěte a tato dopomoc a dohled při výkonu jednotlivých potřeb je obdobná jako u dětí stejného věku. Doplňující posudek posudkové komise uzavřela tak, že hodnotí u žalobce celkem dvě nezvládané základní potřeby a to péči o zdraví a osobní aktivity. Setrvala na svém posudkovém závěru uvedeném v posudku ze dne 7.8.2012 a to, že u žalobce nelze osobu do 18-ti let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (po

31.12.2011) osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,

a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění k 1.1.2012 při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných

potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, tj. 20.2.2013 měl žalovaný posudkem posudkové komise MPSV ČR najisto postaveno, že u žalobce nejde o osobu, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ustanovení § 8 zákona č. 108/2006 Sb. Co se týče uvedeného posudku, žalobce je v péči o vlastní osobu do 18-ti let věku závislou na pomoci jiné osoby při shora uvedených 2 základních úkonech. Krajský soud dospěl k závěru, že posudek PK MPSV ČR je úplný a přesvědčivý. Posudková komise hodnotila ve směru soběstačnosti žalobce v péči o vlastní osobu při jeho dominantním zdravotním postižení syndromem ADHD s poruchou pozornosti, aktivity a s impulzivitou a toto postižení hodnotila ve vztahu při jeho schopnosti zvládat základní životní potřeby. Vytýkal-li žalobce v žalobě žalovanému, že nevycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci tím, že nebyly zohledněny nové lékařské zprávy a posudky pak je především nutno uvést, že žádnou konkrétní zprávu či posudek neuvedl. Naopak z doplňujícího posudku posudkové komise MPSV ČR plyne, že hodnotila dodatečně předloženou zprávu zákonnou zástupkyní žalobce. Pokud měla žaloba na mysli nějaké jiné lékařské nálezy či posudky, které nebyly posudkovými orgány zhodnoceny, bylo naopak povinností zákonné zástupkyně žalobce takové listinné důkazy správním orgánu předložit (viz ust. § 21 odst. 1, písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění). Není tedy důvodná žalobní námitka co se týče údajného nezohlednění lékařských zpráv a posudků a v důsledku toho nepřezkoumatelnosti odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí či porušení tzv. vyšetřovací zásady. Krajský soud se rovněž neztotožňuje s žalobní námitkou, že dokazování nebylo provedeno v potřebném rozsahu a že nebyla zajištěna potřebná aktuální lékařská dokumentace. Tomuto tvrzení totiž odporuje obsah jak posudku OSSZ Frýdek-Místek tak i posudkové komise MPSV ČR. Za zcela nedůvodnou žalobní námitku je nutno hodnotit to, že záznam o zdravotním stavu žalobce nelze považovat za důkazní prostředek a že měli být vyslechnuti lékaři. Pomineme-li to, že i v této části je žaloba nepřezkoumatelná, protože neuvádí ani jméno konkrétního lékaře, který podle názoru žalobce měl být vyslechnut, odporuje tato námitka ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona, podle něhož při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze

zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Jak vyplynulo z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně, tento správní orgán zcela postupoval v souladu s citovaným zákonným ustanovením. Nutno dodat, že jestliže se v této souvislosti žalobce dovolával citovaných rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pak poukázání na tyto rozsudky je zcela nepřiléhavé, neboť se týkají věcí přestupků v silniční dopravě. Konečně jako zcela nedůvodnou považuje krajský soud i námitku, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, protože se v odůvodnění nezabýval otázkou vyloučení členů posudkové komise MPSV ČR, neboť námitka podjatosti vznesená zákonnou zástupkyní žalobce byla s konečnou platností vyřešena rozhodnutím ministryně práce a sociálních věcí ze dne 5.2.2013 č.j. 2012/87988-72/51, kterým byl zamítnut rozklad podaný zákonnou zástupkyní nezletilého žalobce proti usnesení vedoucího oddělení organizace a řízení posudkové služby MPSV ze dne 23.10.2012 č.j. 2012/79142-72, kterým bylo rozhodnuto, že předsedkyně posudkové komise MPSV MUDr. Z. N. a členky posudkové komise MUDr. J. H. a T. E. nejsou jako úřední osoby vyloučeny z projednávání věci.

Krajský soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a žalobce nebyl zkrácen na svých právech. Proto žalobu dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb. s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení dle ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 17.července 2014

JUDr. Petr Indráček

samosoudce